

23. møde

Tirsdag den 27. november 1990 kl. 13.05

Dagsorden:

Eventuelt: Første behandling af lovforslag nr. L 91:

Forslag til midlertidig bevillingslov for finansåret 1991.

Af finansministeren (Henning Dyremose).

Samtykke til behandling:

Formanden:

Den eneste sag på dagsordenen kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første behandling af lovforslag nr. L 91:

Forslag til midlertidig bevillingslov for finansåret 1991.

Af finansministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 27/11 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Henning Rasmussen (S):

Regeringen kunne have fået finansloven for 1991 vedtaget ved den endelige afstemning torsdag den 13. december, hvis den havde villet det.

Socialdemokratiet havde klart sagt, at vi ikke ville stemme imod den efter de ændringer, vi havde presset regeringen til under de forhandlinger, der blev ført. Vi syntes ikke, at finansloven ville være blevet ideel, men den var i alt

fald blevet sådan forbedret, at vi ikke havde til hensigt at stemme imod.

Vi kunne have fået gennemført de skattelettelser for indtægter op til 200.000 kr., som var stillet i udsigt. Vi kunne også have undgået det totale virvar, der nu bliver med udsendelse af to sæt skattekort, ét under den eksisterende lovgivning og ét under den, der under en eller anden form bliver vedtaget om et par måneder.

Vi kunne have fået en række forbedringer for familier med børn, for dem, der betaler a-kassekontingent, for mennesker med lave indtægter og flere endnu.

Vi kunne have fået vedtaget at give langt flere en uddannelse, der giver dem bedre muligheder på arbejdsmarkedet, i stedet for de nedskæringer, der oprindeligt blev lagt op til.

Vi kunne have fået en bedre erhvervs politik end den næsten totale udslættelse af dansk erhvervs politik, som regeringen lagde op til.

Vi kunne have fjernet regeringens trusler mod pensionisternes boligsikring og boligstøtten til folk med små indtægter, i alt fald fra 1991.

Vi kunne have fjernet de urimelige krav om nedskæringer i støtten til de arbejdsløse, som regeringen foreslog i oktober, i alt fald for 1991.

Og vi kunne ikke mindst have fået den sikkerhed for reallønnen for de små indtægter, som betyder så meget for et samfundsøkonomisk fornuftigt overenskomstresultat.

Men det ville regeringen ikke nøjes med, den ville også have sikkerhed for – eller rettere vort ja til – meget store skattelettelser for 1992 for de højeste indtægter, endda uden at der var dækning for regningen. Regningen ville tværtimod blive lagt til et i forvejen katastrofalt stort underskud på statens finanser og øge det med endnu nogle milliarder kroner, som så senere skal betales af hele befolkningen og ikke af dem, der får lettelserne.

Hvis regeringen ville have ladet Folketinget vedtage finansloven den 13. december, havde vi ikke haft brug for en midlertidig bevillingslov. Det har vi nu, for staten skal jo kunne tage imod indtægter og betale sine udgifter. Socialdemokratiet siger derfor ja til lovforslaget.

Henning Andersen (KF):

Jeg kan på vegne af de tre regeringspartier, Det Konservative Folkeparti, partiet Venstre og Det Radikale Venstre, anbefale lovforslaget